

dicatur, n. 5 leg. 52 tit. 6 part. 1.—continentiæ Clericorum an sit ex constitutione ecclesiæ, an verò à principio ipsi illud voverunt, et an Papa cum eis poterit dispensare, ut matrimonium possint contrahere, num. 1 l. 59 tit. 6 part. 1.—castitatis emissum in religione non intelligitur de castitate conjugali, et quare, n. 4 in principio l. 1 tit. 7 part. 1.—continentiæ est voluntarium, quod intellige cum n. 4 l. 1 tit. 8 part. 1.—sive peregrinationis per impuberem doli capacem factum. an illum obliget, cum sui juris sit, et an possit commutari, n. 5 l. 5 tit. 8 part. 1.—per maritum factum uxoris præjudicium non valet, num. 8 l. 5 tit. 8 part. 1.—Et quid si vovit de eo non exigendo, ibid.—Votum continentiæ uxoris sine marito non valet, n. 9 ibid.—Et ibi, vide quid si vovit pro subsidio Terræ Sanctæ.—Votum castitatis an possit commutari si simplex sit; et si solemne, an Papa illud facere possit, n. 4 l. 4 tit. 8 p. 1.

VOTUM RELIGIONIS, VEL MONACHORUM, et vota Religiosorum sunt substantialia Religionis, n. 5 l. 26 t. 7 p. 1.—est actus Religionis ex quo in Dei cultum ordinatur, n. 2 in proem. tit. 8 part. 1.—Religionis non valet, nisi præcedat deliberatio, n. 2 l. 1 tit. 8 part. 1.—Religionis obligat impuberes doli capaces, si simplex sit, votum verò solemne non, n. 5 in fin. l. 5 tit. 8 part. 1.—Votum monachorum an valeat, sive ante monachationem, sive postea emissum sit, n. 10 l. 5 t. 8 p. 1.—Vota monachorum temporalia mutantur propter Religionis observationem, ibidem.—Votum monachorum pro subsidio Terræ Sanctæ an valeat, ibid. in med. n. 9.—Religionis est ita arctum, ut alia omnia vota in illud possit commutari, n. 10 in med. l. 5 tit. 8 part. 1, et vide ibi n. 7.—Vota de substantia Religionis quæ sint, n. 6 l. 88 tit. 18 part. 5.

VOTUM COMMUTARI, et votum ultra marinum alius citra Papam non commutat, sive sit emissum in subsidium, sive visitationis tantum causa, n. 11 l. 5 tit. 5 part. 1.—Jacobinum Episcopus non potest commutare, sed solus Papa, num. 12 dict. leg. 5.—commutare potest exceptis duobus, non tamen poterit à voto quem liberare, sicut potest Papa, ibid.—Religionis est ita arctum, ut alia omnia vota in illud possint commutari, n. 10 in med. l. 5 tit. 8 part. 1: vide etiam n. 7.—commutari potest et sola causa majoris utilitatis, etiam sine necessitate, n. 5 l. 4 ibi.—castitatis an possit commutari, si simplex sit, et si solemne, an Papa illud facere possit, n. 4 l. 4 tit. 8 part. 1.—Vota omnia commutare potest Episcopus exceptis duobus, n. 4 l. 5 tit. 8 part. 1.—an possit quis propria auctoritate in melius commutare, dict. n. 4 in fin., et gloss. l. 4 ibi per illum text.—Jacobinum, vel alterius Sancti, Episcopus commutare potest, n. fin. dict. l. 5 tit. 8 part. 1.—debet commutari in alia re æquali, n. 5 dict. l. 5.—Et in tali commutatione tria sunt attendenda, n. 4 l. 6 tit. 8 part. 1.

VOTUM ULTRA MARINUM alius citra Papam non commutat, sive sit emissum in subsidium, sive visitationis tantum causa, n. 11 l. 5 tit. 5 part. 1.—an possit maritus sine consensu uxoris emittere in subsidium Terræ Sanctæ, et quid in voto peregrinationis, n. 8 l. 5 t. 8 p. 1.—defuncti, ejus hæredes redimere tenentur; etiamsi pro

eo nihil illis leget defunctus, num. 5 l. 9 tit. 8 part. 1.

VOTUM SIMPLEX impedit matrimonium contrahi, si tamen contrahatur de facto, matrimonium tenet, n. 2 l. 2 tit. 8 part. 1.—Religionis obligat impuberes, votum verò solemne non, num. 5 in fin. l. 5 tit. 8 part. 1.—castitatis an possit commutari; si verò sit solemne, an Papa illud facere poterit, n. 2 l. 4 tit. 8 part. 1.

VOTUM SOLEMNE hodie quale sit, n. 4 l. 2 tit. 8 part. 1.—non obligat impuberes doli capaces, votum verò simplex sic, n. 5 in fin. l. 5 tit. 8 part. 1.—castitatis an possit Papa commutare, ut quid in simplici an possit ab alio, quàm à Papa commutari, n. 2 l. 4 tit. 8 part. 1.—Votum solemnizatum per receptionem sacræ ordinis impedit et dirimit matrimonium, n. 4 per text. ibi, l. 11 tit. 2 part. 4.

VOTUM TERRÆ SANCTÆ, et an in subsidium Terræ Sanctæ votum peregrinationis, vel ultra marinum maritus sine consensu uxoris possit emittere, n. 8 l. 5 t. 8 p. 1.—Votum continentiæ uxoris sine marito non valet, ibidem in n. 9, et ibi vide quid si vovit pro subsidio Terræ Sanctæ.—Monachorum pro subsidio Terræ Sanctæ an valeat, n. 10 l. 5 t. 8 p. 1.—Terræ Sanctæ an liget filiumfamilias, et quid si vovit de castrensibus, n. 4 l. 5 t. 8 p. 1.—visitationis Terræ Sanctæ per maritum contradicente uxore fieri non potest, neque exequi tenetur, secus si pro subsidio, n. 2 l. final. t. 8 p. 1.

VOTUM PERIGRATIONIS, seu continentiae per impuberem doli capacem factum, an illum obliget, cum juris sui sit, et an possit commutari, n. 5 l. 5 t. 8 p. 1.—maritus emittere non potest sine consensu uxoris, et quid in ultra marino in subsidium Terræ Sanctæ, n. 8 dict. l. 5.—Clericorum peregrinationis longè, vel si propter ejus absentiam damnum paretur ecclesiæ, non valet, n. 10 in med. l. 5 t. 8 part. 1.—Et quid in voto Religionis emisso contradicente Episcopo, ibid.—Et etiam ibi vide, quid in voto ultra marino, vel alius in præjudicium suæ ecclesiæ.

VOTUM JACOBINUM Episcopus non potest commutare, sed solus Papa, n. 12 l. 5 t. 5 p. 1.—Votum Jacobinum, vel alterius, an etiam Episcopus commutare potest, n. final. l. 5 t. 8 p. 1.

VOTUM IMPEDIT, VEL DIRIMIT MATRIMONIUM, et votum simplex impedit matrimonium contrahi, si tamen contrahitur de facto matrimonium, tenet, n. 2 l. 2 tit. 8 p. 1.—Votum solemnizatum per receptionem sacræ ordinis impedit, vel dirimit matrimonium jam contractum, n. 4 per text. ibi, l. 11 t. 2 p. 4.—ab aliquo simpliciter factum an dirimat matrimonium; et quid si contrahatur cum eo qui eodem modo voverat, n. 5 l. 11 t. 2 p. 4.—Et qualiter tali casu unus alii debitum reddere possit; cum propter hoc nullus ex eis exigere possit, ibidem.—Et qui scienter contrahit matrimonium cum eo, qui simpliciter voverat, peccat mortaliter, ibid.—Et an Episcopus possit dispensare in isto voto simplici, ut vovens debitum exigere possit, ibidem.—Votum quod fecit maritus, qui remansit in sæculo, quando uxor ejus intravit Religionem, utrum illi impediat, ut uxore mortua matrimonium contrahere non possit, et quid si de facto contrahat, num. 10 l. 2 t. 10 p. 4.

VOVENS si voluerit contrahere matrimonium debet illud sibi impediri, n. 5 l. 2 t. 8 p. 1.—si fiat Episcopus, debet intrare Religionem, et ad hoc potest compelli, ibidem.

VOX et vocem in Capitulo solus canonicus habet, non verò alius, etiamsi ibi dignitatem habeat, n. 4 l. 5 t. 6 p. 1.—unius patroni tantum valet, quantum vox plurium filiorum alterius mortui patroni, n. 2 l. 8 t. 15 p. 1.—viva majoris est auctoritatis, quàm mortua, n. 2 in fin. proem. t. 18 p. 5.—et voces sunt notæ opinionum, et voluntatum, n. 4 l. 4 t. 12 p. 7.

URSUS quare sic dicitur, et de ejus fortitudine, n. 4 l. 23 t. 15 p. 7.

USUARIUS sylvæ remotæ an vendere possit fructus, quia aliàs res esset inutilis, num. 10 leg. 20 tit. 31 part. 5.—postquam percepit fructus ex usu, an possit illos vendere, ibid.—domus an teneatur ibidem recipere hæredem testatoris, si domus est ampl'a, n. 4 leg. 21, et n. 6 l. 22 t. 31 part. 5.—an debeat habere mercedem servi, in quo ipse habet usumfructum, si servus locavit operas suas, n. 5 dict. l. 21.—rem locare, neque commodare potest, n. 4 leg. 27 t. 31 part. 5.—si cum haberet in usu suo consortes, vendiderit partem suam, an consors illius juris admittatur ad retractum, n. 2 q. 1 l. 55 t. 5 part. 5.

USUCAPIO an habeat locum in actione ad exhibendum contra rei vindicationem, n. 2 per text. ibi, l. 22 tit. 2 p. 5.—fuit propter bonum publicum introducta, et an ei possit renunciari per pactum, n. 4 leg. 4 t. 29 part. 5.—Et an alicui possit concedi per privilegium, ut contra eum non currat usucapio, seu præscriptio, dict. n. 40 dict. leg. 1.—Usucapio non habet locum in re furtiva, nisi vitio purgato, etsi res ad dominum revertatur, et de ratione, n. 2 leg. 4 t. 29 part. 5.—Et quando, ibid. ad fin.—Et an ad vitii purgationem sufficiat quod res revertatur in potestatem alterius, cui subrepta fuit, si ipse verus dominus non sit, ibid.—Sive vitium sit causa furtivitatis, sive violentiæ in re immobili datæ, ibid.—Et quando res afficiatur vitio reali, vel violentiæ, dict. n. 2.—Usucapio an possit habere locum, si præcesserit crimen explatæ hæreditatis, ibid.—Et an res afficiatur vitio violentiæ, si expulsus erat prædo, ibid.—Usucapio quando habeat locum in fructibus rei furtivæ, et quando non, n. 4 leg. 4 t. 29 part. 5.—Usucapio an procedat in fructibus rei furatæ, et venditæ alteri alicui, et quando, n. 2 et 3 l. 5 t. 29 part. 5.—Et an idem sit in fœtu animalium, quod in partu ancillæ, dict. n. 2.—Usucapio est necessaria in fructu ancillæ edicto penes bonæ fidei possessorem, in fructu vero animalium tunc sine usucapione fit bonæ fidei possessoris, dict. n. 3.—non habet locum in rebus sacris, et quare, n. 4 l. 6 t. 29 part. 5.—rerum communium quando valeat, et an immemoralis præscriptio sufficiat, n. 11 l. 7 t. 29 p. 5.—an habeat locum in rebus pupilli furiosi, vel prodigi, quando ab eo aliqua res emitur, et quando, n. 1 l. 11 t. 59 p. 5.—an possit domino habenti malam fidem, si servus, qui illam rem emit, bonam fidem habeat, n. 2 l. 13 t. 29 p. 5.—an teneat quando quis ignorabat quali titulo rem possideret, si postea apparuerit non sua,

gloss. leg. 14 t. 29 part. 5.—Et quid si titulum habebat, si post ea appareat nullus, an res usucapi possit, et quanto tempore, n. 5 l. 14 t. 29 part. 5.—Et quantum tempus requiratur ad validitatem præscriptionis in supradicto casu, dict. n. 5.—Usucapio an procedat si titulus putativus habetur ab uno, et possessio ab alio, n. 2 leg. 15 tit. 29 part. 5.—trium annorum excludit petitionem hæredidatis perpetuam, n. 5 dict. leg. 15.—rei an teneat si tempus quo hæres illam possedit, jungatur cum tempore quo testator possedit, et quando non, n. 2 leg. 16 tit. 29 part. 5.—perfecta ab hærede putativo an prosit vero hæredi, vel perfecta ab hærede scripto, aut etiam prosit venientibus ab intestato, dict. n. 2 dict. leg. 16.—Et quid si possessio sit injusta, an impediatur extrema conjungi, dict. n. 2.—Usucapio rei alteri pro debito obligata, an teneat in damnum juris creditoris, cui in pignus data fuit, n. 2 l. 17 t. 29 p. 5.—an interrumpatur per solam citationem, an verò per litem contestationem, et quid in præscriptione, num. 2 leg. 29 tit. 29 part. 5.—an interrumpatur, eò quod aliquis fuit perpetuò deportatus, et an usucapionem, sive præscriptionem incipere possit in re aliqua, n. 11 l. 2 per text. ibi, tit. 18 part. 4.—vel præscriptio, an videatur prohibita, ubi rerum alienatio simpliciter prohibita fuit, n. 5 quæst. 4 leg. 10 t. 26 part. 4.—non habet locum quando emptor rei alienæ scit illam esse alienam, n. 2 leg. 54 per text. ibi, tit. 5 part. 5.—vide de hac materia supra in verbo PRÆSCRIPTIO.

USURA an sit crimen ecclesiasticum, n. 2 leg. 58 tit. 6 part. 1.—Usuræ sunt reprobatae per leges Partitarum, sicuti per jus canonicum, et divinum, n. 2 leg. 5 tit. 1 part. 5.—Usura quæ dicatur, et ex quibus colligatur, contractum esse usurarium, n. 2 leg. 51 tit. 11 part. 5.—Et quid in cambiis stipulantibus et exigentes interusurium de nudinis in nudinas, an ejus contractus sit usurarius, ibid.—Et quid si poena adjiciatur dationi pecuniæ, vel alterius rei, in qua consistit mutuum, vel si adjiciatur dationi, an præsumatur posita loco usurarum, n. 2 leg. 40 tit. 11 p. 5.—Et an idem sit dicendum in contractu transactionis, si poena adjiciatur dationi quantitatis, ibidem.—Et an talis poena præsumatur adjecta in fraudem usurarum, quando ille, qui poena stipulatus fuit, solitus erat, vel non erat fœnerari, n. 3 dict. l. 40.—Usura dicitur quando poena apponitur dationi per denominationem mensium, vel annorum, etiam in non solito fœnerari, dict. num. 5.—ad hoc ut ita sit, requiritur, quòd aliquid accedat sorti, et si quod plus detur, quàm recipitur, ibidem.—Et contractus non præsumitur usurarius nisi probetur, num. 6 dict. leg. 40.—Usuræ an permittantur Judæis, et an Papa ex aliqua causa possit in hoc dispensare, n. 4 l. 22 tit. 12 part. 5.—an veniant in iudicio divisorio inter hæredes, et an transeant in dominium usurarii, num. 10 leg. 2 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—Et quibus restitui debeant res per usuras quæsita, quando ignoratur cujus sint, num. 12 dict. leg. 2 per text. ibi, tit. 15 part. 6.—Et quid de compositione, quæ per hæredem usurarii fit cum aliis, quibus restitui debuerant, ibidem.—Et an Papa possit liberare, et absolvere à restitutione incertorum, etsi

restitutio non fiat integrè, ibidem.—Usuræ omnes sunt prohibitæ tam de jure canonico, quàm regni, n. 15 l. 4 t. 6 p. 7.—Et usuaria acquisitio pecuniarum est maxima præter naturam, teste Philosofo, dict. n. 15 in fin.

USURARIUS manifestus quis dicatur, et de pœna sepelientium eos, num. 1 l. 9 tit. 15 part. 4.—si mandet usuras restitui, an debeat in sacro loco sepeliri, et an illud sufficiat, ibidem.—Usurarii non petuntur à vicinia, et ideo consueverunt domos ad mensem tantum conducere, num. 2 leg. 14 tit. 10 part. 5.—sunt infames, num. 2 l. 12 tit. 7 part. 6, et n. 15 l. 4 per text. ibi, tit. 6 part. 7.—Usurarius sive publicus, sive occultus est infamis ipso facto, occultus tamen debet per sententiam declarari, dict. n. 15 dict. l. 4 tit. 6 part. 7.—Usurarii sunt in magno periculo, et etiam post peractam pœnitentiam, et post restitutionem sunt infames, dict. n. 15.

Usus respectu consuetudinis quid sit, gloss. l. 4 t. 2 p. 1.—inducitur per publicos actus, non per tacitos, n. 2 l. 2 t. 2 p. 4.—legum Fori, cui incumbat probatio an alleganti, vel excipienti, n. 4 in med. l. 7 t. 2 p. 1.—impossibile est illum probari de re, quæ numquam accidit, dict. n. 4 in fin.—copulæ carnalis abstrahit quem à servitio Dei, et hoc dupliciter, num. 1 l. 4 t. 7 p. 4.—non dicitur ex uno actu tantum, num. 6 l. 18 t. 15 p. 2.—scripturarum qua de causa adinventus fuit, et an usus tabellionum sit de jure gentium introductus, n. 4 in proœm. t. 18 p. 5.—instrumenti renuntiatus, eò quòd de falso fuit redargutus, an tale instrumentum in alio iudicio fidem faciat; et quid si tempore renuntiationis fuit protestatus, quòd non intendit illum fateri falsum, n. 2 l. 146 t. 18 p. 3.—communis omnibus animalibus aliquarum rerum, ut est aer, etc. an jus gentium in eo aliquid immutavit, n. 4 l. 5 t. 28 p. 3.—communis rerum civitatum ita pauperibus, sicuti divitibus pertinet; et quid si ex multitudine ovium divitis pauperes damnificentur, n. 9 l. 9 t. 28 p. 3.—Et an talis pertineat ad dominum terræ ibi habitantem, vel non, dict. n. 9.—Usus sylvæ civitati concessus, an illud dicatur usus, vel usufructus, n. 4 l. 26 t. 31 p. 3.—et habitatio in quibus differant inter se, n. 4 l. 27 tit. 31 p. 3.—et ille qui usui aquæ fontis renuntiat, si ad ejus refectionem aliqua sint necessaria, an collectari possit, n. 8 l. 20 t. 52 p. 3.—facit præsumi conventionem præcisè secundum eum, n. 5 l. 3 t. 25 p. 4.—ratione cuius res fuit alicui commodata, prius expleri debet, quàm commodator rem commodatam repetere possit, n. 1 l. 9 t. 2 p. 5.—Aliquando tamen contra, ibid. n. 2.—Usus, et de usu domus, fundi, servi, pecoris, bobum, equi, et armenti, vel aquæ, vel ministerii, et operarum servi, num. 9 l. 20 t. 31 p. 3.—domus uxori relictus, an ipsa cum secundo marito, ibidem commorari possit, n. 4 l. 21 t. 31 p. 3.—fundi non facit quem dominum fundi, quòd benè est, si cum proprietate stringatur, n. 2 quæst. 4 l. 55 t. 5 p. 5.

USUFRUCTUARIUS, et an incrementum alluvionis ad usufructuarium pertineat, et an æquiparetur emphyteutæ, vel feudatario, n. 2 l. 30 t. 28 p. 3.—an habeat dominium thesauri per eum inventi in loco, et fundo, in

quo usumfructum habet, n. 3 l. 45 t. 28 p. 5.—possidet naturaliter sibi, etsi expellatur, vel alii tradat possessionem, an dominus perdat suam civilem possessionem, quam ibi habet, n. 3 l. 43 t. 30 p. 3.—an possit servitutum imponere in re illa, in qua habet usumfructum, n. 4 l. 10 t. 31 p. 3.—an debeat cavere, et quando non, et an ista cautio sit de substantia, nisi petatur caveri; et quid si usufructuarius agat cautione non præstita, an teneat iudicium, n. 3 l. 20 t. 31 p. 5.—si cautionem præstare non possit, an res sit sequestranda; et an habeat locum cautio in eo, qui donavit servato sibi usufructu; et quid in hærede sit dicendum, et an testator illam juserit remitti; et quid si usufructus alicui relinquatur pro se, et hærede suo, ibidem in n. 3 dict. l. 20 t. 31 p. 3.—qui habuit à testatore, ut de rebus et bonis usufructus, durante usufructu, possit vendere aliquid usque ad certam quantitatem, an finito usufructu teneatur ipse, vel hæres ejus ad pretium rerum venditarum, ibid. in n. 7.—an possit uti bobus aratoriis fundi, et an ei videatur legatus usufructus seminis, seu frumenti ad seminandum deputati, ib. in n. 8.—an possit facere depingere, vel sculperè arma sua in domo, in qua habet usumfructum, dict. n. 8.—domus ad quam expensam teneatur, et an istud arbitrio iudicis relinquatur; et quid si velit renuntiare usufructui, n. 4 l. 22 tit. 31 part. 5.—an teneatur ad refectionem, si ædificia vetustate corruerint, et quando, n. 2 l. 22 tit. 31 p. 3.—an teneatur decimare, seu tributa solvere ex re, ex qua percipit usumfructum, ibidem in n. 5.—licèt omnes fructus faciat suos, non tamen ita erit in partu servi, in quo usumfructum habet, n. 3 l. 25 t. 31 part. 3.—si consentiente proprietario usumfructum alienat, cujus mors inspiciatur ad hoc, ut finiatur usufructus, n. 2 l. 24 tit. 31 part. 3.—creditor si vendat jure crediti rem, in qua habet usumfructum, an possit, et an talis usufructus possit reverti ad illius dominum, n. 3 ibidem.—jus agri, vel sylvæ, vel bonorum omnium, an illud esse desinat per destructionem totius proprietatis, n. 4 l. 25 tit. 31 part. 3.—semper videtur habere mandatum à domino in concernentibus custodiam rei, n. 4 l. 4 tit. 32 part. 5.—cui gregis usufructus legatus est, an ad suppletionem teneatur, si ex grege aliqua pecora præmorianantur, n. 2 l. 21 tit. 11 part. 4.—an excusetur à satisfactione, quam præstare tenetur propter paupertatem, n. 3 l. 20 tit. 31 part. 5, et n. 4 leg. 4 tit. 19 p. 4.—an dicatur successor in majoria, vel ejus dominus, n. 3 l. 7 tit. 4 part. 5.—an admittatur, si velit retrahere rem, quam dominus proprietates vendit, et pro tanto illam accipere, n. 2 quæst. 4 l. 55 tit. 5 part. 5.—si cum haberet in suo usufructu consortem, vendiderit partem suam, an consors illius juris admittatur ad retractum, ibi.—si solvat pretium, et pensionem totius anni, et postea moriatur, an dominus proprietatis illud reddere teneatur, vel ad quid, n. 2 l. 3 per text. ibi, tit. 8 part. 5.—omnium bonorum an teneatur ad confectionem inventarii, n. 4 l. 5 tit. 6 part. 6.—an agat contra furem furantem rem, in qua ipse usumfructum habet, vel an dominus proprietatis admittatur, n. 6 et 7 l. 12 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

USUFRUCTUS, et usumfructum emens cum bona fide, an faciat fructus suos, n. 3 l. 59 tit. 28 part. 3.—rerum filii si patri non quærat, an filius sine patre agere possit, et an tunc contra eum currat præscriptio, n. 4 l. 8 tit. 29 part. 3.—Usumfructum an possit quis constituere in parte sua, quam possidet pro indiviso, n. 2 l. 40 t. 31 part. 3.—Usumfructus an videatur relictus in quolibet anno illi, cui à testatore simpliciter fuerunt relictus fructus talis fundi, an verò intelligendum sit de fructibus unius anni tantum, n. 4 l. 20 tit. 31 part. 5.—alicui relictus an debeat sequestrari, si ab eo sufficiens cautio non præstetur, n. 3 l. 10 tit. 31 part. 3.—alicui relictus à testatore cum potestate vendendi de bonis usufructus usque ad certam quantitatem, an finito usufructu ipse vel ejus hæres pretium rerum venditarum restituere teneatur, ibidem in num. 7.—alicui relictus an ipse possit uti bobus aratoriis seu i, et an videatur legatus fructus seminis, seu frumenti ad seminandum deputati, num. 8 l. 20 tit. 31 part. 5.—finitur, etiamsi fructuarius conduxisset usumfructum, vel ipsius morte, et an spes usufructus constituendi finiatur morte, n. 2 l. 24 tit. 31 part. 3.—Et quid si usufructus relinquatur monacho, dict. n. 2 dict. leg. 24.—Et quid si proprietario consentiente usufructuarius illum in alium alienavit, cujus mors inspiciatur, ibid.—Usumfructum habens in pignore, an possit illum vendere jure crediti, et an tunc talis usufructus possit ad dominum reverti, n. 3 dict. leg. 24.—finitur per destructionem totius proprietatis, n. 4 l. 25 t. 31 part. 3.—Civitati relictus durat centum annis, et aliquando plus, et an idem sit in emphyteuta, vel feudatario, vel in annuo legato civitati facto, n. 4 l. 26 tit. 31 part. 3.—Et quid si tunc ibi aderit in concessione verbum *perpetuò*, vide dict. n. 4.—Et quid sit civitati concedatur usus sylvæ, an illud dicatur usus, vel usufructus, et an tunc spiret centum annis, ibid. in dict. n. 1.—Usumfructus, et habitatio in quo differant inter se, n. 4 l. 27 t. 31 part. 3.—si cum proprietate consolidetur, et ipsa proprietate ab uxore marito fuerit in dotem data, an talis consolidatio, et commodum ipsius ad solam uxorem pertineat, an verò tamquam commune lucrum cum marito dividi debeat, n. 4 leg. 18 tit. 11 part. 4.—gregis si sit alicui legatus, an usufructuarius debeat gregem supplere, si aliqua præmorianantur, n. 2 l. 21 t. 11 part. 4.—Usumfructum an habeat pater in beneficio ecclesiastico, quod possidet filius, vel in rebus à filio malè quæsitis, n. 5 l. 5 tit. 17 part. 4.—Usumfructus an patri exheredato quærat per nepotem, cui fuit delata hæreditas, dict. n. 5.—Et ibi ille numerus remissivè notat alios casus, in quibus patri usufructus non quærat.—Usumfructus an extinguatur, si pater illud possidens ingrediatur Religionem, dict. n. 3 in med. dict. l. 5.—consolidatur cum proprietate, quando pater illum habens illius capax non est, dict. n. 5 dict. l. 5 tit. 17 part. 4.—rei in qua pater filio possidenti succedere non potest, nunquam patri quæritur, dict. n. 6.—in bonis majoricatus an ad patrem pertineat, et quid si à conditore dictum sit, quòd vult quòd bona dentur ipsi filio in quem majoriam fecit, an tunc ejus pater in talibus bonis usumfructum habeat,

ibid.—debetur patri in rebus filii ingredientis Religionem, sive bona sint majoriæ, vel non, sive etiam filius in hoc disponat, sive non disponat, dict. n. 3.—Usumfructum non habet pater in dote adventitia filii, neque de jure antiquo, neque de novo, ibidem ad fin.—Usumfructus an patri quærat ex dote quam filius fuit lucratus propter injuriam violati thori, ibid.—licèt non possit haberi per patrem in rebus filii, an semper habere debeat commoditatem illius juris, ibid.—in rebus adventitiis filii an filio debeat, cum exiit à patris potestate per emancipationem, vel per contractum matris, n. 6 leg. 15 tit. 18 part. 4.—omnium bonorum per filium de cætero acquirendorum, an possit pater sibi reservare, quando illum emancipat, ibid. in n. 7.—an debeat patri in bonis majoricatus, vel in bonis feudatibus filii, n. 4 l. 7 tit. 25 part. 4.—est diversum jus à proprietate, quæ est pars domini integralis, sive legalis, non tamen prædicativa, sive subjectiva, et an habens usumfructum in re possit retrahere pro tanto proprietatem, quam dominus alii vendit, n. 2 quæst. 4 l. 55 tit. 5 part. 5.—differt à dominio, dict. n. 2 dict. quæst. 4 dict. l. 55.—Et junctus cum proprietate facit plenum dominium ibid.—Usumfructus quando non acquiritur patri in bonis filii, tunc filii familias vice patrum familias funguntur, n. 2 l. 6 tit. 11 part. 5.—rei legatæ si alienetur per testatorem, an per hoc videatur revocasse legatum, n. 2 l. 17 tit. 9 part. 6.—Et an in usufructu locus sit juri accrescendi, etiam inter conjunctos conjunctione legali, n. 6 l. 55 tit. 9 part. 6.—Usumfructus rerum majoriæ an possit publicari in vita delinquentis, num. 4 in princ. l. 6 tit. 11 part. 6.—an possit uni hæredum adjudicari, et alteri proprietate, quando inter eos hæreditas dividitur per iudicem, n. 4 leg. 10 tit. 15 part. 6.—Et quid si cum aliquis haberet usumfructum in aliqua re, aliquis rem illam furaverit, an ipse usufructuarius, vel dominus proprietatis admittatur contra furem, n. 6 et 7 l. 12 per text. ibi, tit. 14 part. 7.

Ur, ista dictio quid importet, n. 4 et 7 l. 21 per text. ibi, tit. 9 part. 6, et num. 2 cum aliis ibi, leg. 2 tit. 4 part. 4.

UTENS calidis, ut cum uxore copulam habere possit, utrum mortaliter peccet, n. 5 leg. 9 per text. ibi, tit. 2 part. 4.

UTILE DOMINIUM, vide supra in verbo DOMINIUM.

UTILITAS publica præferri debet privatæ, num. 2 per text. ibi, l. 8 tit. 28 part. 3.—an sit in donatione alicui facta respectu donatoris, si donatio fiat in remunerationem servitorum, n. 7 l. 35 tit. 5 part. 5.—communis si adsit in destruendo ædificio alicujus, tunc unus debet communiter contribui, n. 4 l. 3 tit. 9 part. 5.

VULGARIS SUBSTITUTIO, v. supra in verbo SUBSTITUTIO VULGARIS.

VULNUS, et quid si creditor vulneravit debitorem fugientem, cum velit illum propria auctoritate capere, et quid si debitor se defenderit, n. 4 l. 10 tit. 15 part. 5.—quid dicetur, et quid veniat appellationè vulneris, n. 3 l. 6 tit. 9 part. 7.—sive lethale sit, sive non, qualiter illud dans puniatur, si ignoretur quis illud dederit, cum ibid. plures in vulnerando concurrerint, n. 4 l. 15